

ה"ט 9153/02 - אחמד אגבאריה נגד מונג'ד ג'בארין

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 9153-02 אגבאריה נ' ג'בארין

בפני	כב' השופטת מעין צור
ה המבקש	אחמד אגבאריה
נגד	mongad gibarain
המשיב	

החלטה

1. בפני בקשה למתן צו לפי חוק מניעת הטרדה מאימת, התשס"ב-2002 (להלן: "חוק מניעת הטרדה מאימת").
2. נגד המשיב הוגש כתוב אישום לבית המשפט המחוזי. לפי כתוב האישום, ביום 27.9.14 תקפו המשיב ובנו את המבקש באגרופים, בסיכון יפנית ובאת חפירה, וגרמו לפציעתו. بد בבד עם הגשת כתוב האישום הוגשה בקשה להורות על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים.
3. בהחלטה מיום 17.10.14 הורה בית המשפט המחוזי על שחרורו של המשיב לחופפת מעצר, הכללת, בין היתר, מעצר בית מלא בביתו של מר מ' ג' ב... בפיקוח של שלושה מפקחים: גב' ג' א, מר ג' מ ס ומר ג' מ פ, כך שבכל עת יפקחו על המשיב ועל בנו, שהואשם ביחד, שניים מתוך שלושת המפקחים; ואיזוק אלקטרוני.
4. לטענת המבקש, ביום 19.11.14 הפר המשיב את תנאי המעצר בכך ששחה מחוץ למעצר הבית ללא מפקח, ואיים עליו. בעקבות זאת הגיע הנאשם לבית משפט זה בקשה למתן צו לפי חוק מניעת הטרדה מאימת. בדיון שהתקיים ביום 7.12.14 הגיעו הצדדים להסכמה שלפיה תמחק הבקשה, ולהחלטת בית המשפט המחוזי בבקשתה שהגיש המשיב לעזין חוזר בהקלת תנאי השחרור בתווסף הוראה שלפיה המשיב לא טריד את המבקש, לא יצור עימו קשר, לא יפגע בו ולא יתרך לבית מגורי, לרכבו ולמקום עבודתו מרחק של 150 מטרים. הסכמה זו קיבלה תוקף של החלטה.
5. ביום 23.12.14 נתן בית המשפט המחוזי החלטתו בבקשתה לעזין חוזר. בהחלטתו התריר בית המשפט המחוזי למשיב ולבנו "לצאת ממrecht הבית בו הם נתונים לצרכיו לעבודה במסוף ... באזר התעשה ... בימים א'-ה' ושבת, בשעות 06:45 - 17:45 בלבד שהמשיבים ילווא באופן צמוד ומלא מקום משרב הבית למקום העבודה הנ"ל, ויפקחו באופן צמוד ומלא במקום העבודה הנ"ל ע"י מ' ג', ע"י מ' ג' וע"י מ' ס ג', אם ייחדיו ואם לסירוגין". כמו כן הוספו התנאים שהוסכמו בין הצדדים במסגרת הדיון בבית משפט זה בהליך לפי חוק מניעת הטרדה מאימת. בנוסף ביטל בית המשפט המחוזי את האיזוק האלקטרוני.

6. בקשה זו הוגשה לאחר שלטענות המבוקש הפר המשיב פעמיים נוספת את תנאי המעצר, כאשר ביום 29.1.15 בשעה 00:11 לערך נמצא מחוץ למעצר הבית ללא מפקח.
7. בדיעון שהתקיים ביום 9.2.15 שמעתי את הצדדים. מעדיוויתיהם עולה כי אין מחלוקת על כך שביום 29.1.15 לא הלך המשיב לעבודה, אך יצא למקום מעצר הבית. לטענת המשיב, התלווה לאשתו שעשתה קניות, ושזה ליד רכבי בזמן שאשתו הייתה בתוך החנות. המשיב אף מסר בעדותו כי אין זו הפעם הראשונה שבה יצא מעצר הבית שלא לצורך עבודה.
8. הוכח בפניי כי המשיב הפר ביום 29.1.15 את תנאי שחרורו. הדברים עולים בבירור גם מעדותו. טענת בא כוחו כי בנסיבותיו אין ממשום הפרה של תנאי השחרור הינה משוללת כל יסוד. בהתאם לתנאי השחרור שנקבעו בהחלטת בית המשפט המחוזי, על המשיב לשחות במעצר בית. **מותרת יציאתו לעבודה, ולצורך כך בלבד!** הוא אינו רשאי להסתובב ברחבי אום אל פחם, או בכל מקום אחר, אף לא לצורך ביצוע קניות בלבד אשתו, המאפשרת כمفקחת בעת שהותו במעצר בית. עם זאת, חרב העובדה שהמשיב הפר את תנאי השחרור בכך שיצא מעצר הבית שלא לצורך עבודה, לא נקט כלפי המבוקש הטרדה מאימת מהגדרתה בחוק מניעת הטרדה מאימת.
9. ב"כ המבוקש טענה בסיכוןיה כי הבקשה הוגשה לאחר שהמבחן הגיע תלונה למשטרת ישראל בגין הפרת תנאי השחרור, אך המשטרה לא עשתה דבר. גם פניויתה לגורמים בכירים במשטרה ולפרקיות לא הובילו לפועל כלשהו. הוואיל והמבחן חשש מפגיעה בשלומו, יש מקום ליתן צו מניעת הטרדה מאימת.
10. אני סבורת שדיין הבקשה להידוחות. בית המשפט המחוזי קבע בהחלטותיו תנאי שחרור אשר לדעתו יש בהם כדי לשמר על שלומו של המבחן ועל בטחונו. אציין כי תנאי שחרור אלה כוללים את מרבית רכיביה של בקשה זו, שכן על המשיב נאסר להטריד את המבחן וליצור עימו קשר, בין עצמו ובין באמצעות אחרים, וכן נאסר עליו להתקרב לבית המתלוון, לרכבו ולמקום עבודתו ברדיוס של 150 מטר לפחות (בקשה מבוקש להרחיב טווח זה לקלומטר). הוכח, אומנם, כי תנאי השחרור הופרו. דא עקאה כי חוק מניעת הטרדה מאימת אינו המסגרת המשפטית הרואה לטיפול בהפרה זו. הדיון קבע כי בגין הפרת תנאי שחרור ניתן לפתח בהליך פלילי שעניינו הפרת הוראה חוקית, וניתן לפנות בבקשתה לעזין חוזר לבית המשפט שקבע את התנאים. אלה הדריכים שמתווים הדיון ובו הם יש לlictת, בוודאי במקרה של הפרה מבלי שננקטה כלפי המבחן הטרדה מאימת, כבעניינו.
11. בשווי הדברים עיר כי אם אומנם נconaה טענת המבחן שלא נעשה דבר בעניין הפרת תנאי השחרור, חרב העובדה שהמבחן הגיע תלונה למשטרת בעניין, אין הדבר ראוי, והוא עלול להוביל לזרילות החלטות בית המשפט. אם סבורים הגורמים המוסמכים כי תנאי השחרור או חלקם אינם נדרשים עוד לשם שמירה על שלומו של המבחן ועל בטחונו, עליהם לפעול לביטולם של תנאים אלה, ולא להשלים עם הפרותם.
12. אשר על כן אני דוחה את הבקשה. למען הסר ספק אני מבהירה שהצו שניתן על ידי ביום 4.2.15 מבוטל.

ניתנה היום, כי שבת תשע"ה, 09 פברואר 2015, בהuder הצדדים.